

Sygn. akt II AKa 253/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Rączkowski
Sędziowie:	SSA Tadeusz Kielbowicz SSA Edward Stelmasik (spr.)
Protokolant:	Beata Sienica

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Ludwika Uciurkiewicza

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2012 r.

sprawy **M. D.**

oskarżonej z art. 148 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 31 maja 2012 r. sygn. akt III K 158/11

I. zaskarżony wyrok wobec oskarżonej M. D. utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu VAT;

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Legnicy, wyrokiem z dnia 31.05.2012 r. uznał osk. M. D. za winną tego, że w dniu 8 września 2011 r. w R. działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia noworodka – swego syna J. D., po jego urodzeniu, nałożyła mu na głowę foliową reklamówkę, po czym zawiązała ją wokół jego głowy, powodując zamknięcie dopływu powietrza, czym spowodowała jego śmierć w wyniku uduszenia tj. przestępstwa z art. 148 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył jej karę 15 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 12.09.2011 r. do 31.05.2012 r. (sygn. akt III K 158/11).

Wyrok ten zaskarżył obrońca oskarżonej, zarzucając rażącą surowość orzeczonej kary, wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia przez Sąd trudnej sytuacji życiowej tej oskarżonej, jej stanu psychicznego oraz sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa.

Powołując się na tak sformułowany zarzut wniósł apelujący obrońca o zmianę zaskarżonego wyroku przez obniżenie kary wymierzonej osk. M. D..

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja jest niezasadna.

Tak oceniając wniesiony środek odwoławczy, zauważyć na wstępie należy, że przepis art. 148 § 1 kk przewiduje alternatywne zagrożenie 3 rodzajami kar, a mianowicie:

- a) karą od 8 do 15 lat pozbawienia wolności,
- b) karą 25 lat pozbawienia wolności,
- c) karą dożywotniego pozbawienia wolności.

Fakt skazania M. D. na 15 lat pozbawienia wolności wskazuje, że Sąd Okręgowy zastosował wobec tej oskarżonej karę najłagodniejszego rodzaju. Choćby więc z tego powodu, nie sposób uznać by orzeczona kara raziła surowością nieadekwatną do stopnia zawinienia oskarżonej oraz społecznej szkodliwości popełnionej zbrodni. To prawda, że karę tę wymierzono w rozmiarze najwyższym z możliwych, ale też były ku temu uzasadnione podstawy. Przede wszystkim karę tę uzasadniają wysoki stopień zawinienia oskarżonej oraz znaczny stopień jej demoralizacji. Okoliczności te dostrzegł Sąd Okręgowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku (patrz: strony 15 i 16). Wprawdzie niektóre z nich są dyskusyjne (np. eksponowanie faktu, że czyn oskarżonej był skierowany przeciwko życiu człowieka, skoro należy to do znamion zbrodni z art. 148 § 1 kk), ale większość tych okoliczności stanowi należyte wsparcie dla uzasadnienia wymierzonej kary. Porządkując więc te okoliczności, dowodzące znacznego stopnia zdemoralizowania oraz zawinienia oskarżonej, zwrócić należy uwagę na:

- 1) Po pierwsze – długi czas trwania u oskarżonej postanowienia o pozbawieniu życia noworodka. Z zeznań jej koleżanki tj. A. G. wynika bowiem, że już z chwilą, gdy M. D. zorientowała się, iż jest w ciąży, podjęła decyzję, że dziecko zabije. W postanowieniu tym trwała przez cały czas trwania ciąży, mimo, że A. G. próbowała ją od tego zamiaru odwieść.
- 2) Po drugie – obciążają tę oskarżoną podejmowane w trakcie trwania ciąży rozmaite metody, mające na celu ukrycie tego stanu przed innymi osobami. M.in. nosiła tego rodzaju odzież, która maskowała ciążę, unikała badań lekarskich. Natomiast w sytuacji, gdy ktoś w sposób zdecydowany stwierdzał, iż jest ona w ciąży, to sugerowała, iż nosi w łonie martwy płód.
- 3) Po trzecie – o stopniu zdemoralizowania tej oskarżonej świadczy również brak reakcji na przekazywane jej przez A. G. sposoby postępowania z dzieckiem, które się urodzi. Sugerowano jej możliwość pozostawienia dziecka w szpitalu, wyjaśniając, iż takie zachowanie nie wywoła dla niej żadnych negatywnych konsekwencji.
- 4) Po czwarte – przy wymiarze kary nie może być pomijany także sposób zachowania M. D. w dniu porodu. Przecież jeszcze, tego dnia, przed rozwiązaniem, gdy A. G. zorientowała się, że oskarżona będzie rodzić poleciła jej by wezwała pogotowie. Tego jednak nie uczyniła. Sugestie tej oskarżonej, jakoby zwróciła się w tej sprawie do świadka P. K., nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym (patrz: P. K. k. 686 - 687).
- 5) Po piąte – o stopniu demoralizacji osk. M. D. świadczy także dotychczasowy sposób jej życia, w tym m.in. stosunek do dzieci. Brak zainteresowania zachowaniem najstarszego syna doprowadził do tego, że został skazany na zakład poprawczy. Dwie córki ze związku z A. Ł. pozostawiła temu konkubentowi i nie przejawiała żadnego zainteresowania ich losem.

Zasadnie w tej sytuacji uznał Sąd Okręgowy, że cele kary określone w art. 53 kk zostaną osiągnięte przez wymierzenie osk. M. D. 15 lat pozbawienia wolności.

W konsekwencji, przy braku przesłanek, uzasadniających podjęcie rozstrzygnięć przewidzianych w art. 439, 440 i 454 kpk, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.